

Рецензия

от

проф. Михаил Пеков

относно представения дисертационен труд

**„Оркестровото дело в гр. Шумен
от Възраждането до 2017 г.“**

автор – Калина Василева Георгиева, докторант на
самостоятелна подготовка към катедра „Дирижиране“
в Теоретико-композиторски и диригентски факултет на НМА
„Проф. Панчо Владигеров“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

Трудът е значителен и обхваща голям и важен период от развитието на българското оркестрово дело, по-специално в град Шумен, където както се знае, е люлката на младата българска професионална, европейска музика. Това е стимулирало авторката да разгърне своите изследвания и изводи в един обемен том, състоящ се от 234 страници и отделни части:

- Увод
- 3 големи раздела с подраздели
- Заключение
- Справка за приносния характер
- Публикации по темата
- 5 приложения
- Библиография

- **Справка за художествено-творческата дейност на кандидата.**

Трудът предлага широка панорама в исторически, творчески и цивилизационен аспект на „шуменското“ начало (така да го наречем), на широкия и смел пробив към европейските достижения в музиката, и по-специално в музиката, изпълнявана от оркестър.

Като се започне от пионерите – унгарската струя в музикалната и духовна култура на град Шумен, с името на Михай Шафран, и се достигне до наши дни с труда, усилията и прозорливостта на десетки светли личности. Да кажем някои, които са упоменати: музикалния род Стоянови, българските възрожденци музиканти Добри Войников, Анастас Пенчев, Костаки Христов – в началото, а и после: музикалната фамилия Дюкмеджиеви, диригентът Блюмел, Веселин Спиоров, Иван Вульпе, Никола Казасов, Илия Темков...и други, и други и други... Все творчески съдби, вплетени в благородното и трудно дело – колективно музициране.

Ами да си представим армията от оркестранти, носещи в не по-малка степен заслугата за натрупаните през указаното столетие ценности. Това си е подвиг – и авторката го изтъква и показва – из ден в ден борба за така мечтаното съвършенство, надграждане, съдба по съдба, живот по живот...

Наистина верно е заглавието – „от Възраждането“. Младата българска нация, надарена, възприемчива, любопитна, се е устремила към новото, светлото, нормалното, европейското...Че и досега.

Трудът е изграден солидно, четете се с уважение, изобилен е откъм факти и навременни изводи.

Дисертантката е положила упорит труд, знания и мисловна енергия и е постигнала високи резултати.

Но да обърнем поглед към нея. Коя е Калина Георгиева? Млад музикант, навлязъл в музиката чрез благородния духов инструмент флейта, после посяга към палката, ето я вече студент по дирижиране.

Младо, крехко момиче, жена пред оркестъра, вече е на родна почва, редят се концерти, програми, цикли, автори. Трудно? – да, трудно, но младото върви напред, брани, развива вековното дело. И ето,

че се усеща брънка от веригата на времето – изкушава се да пише за миналите събития, поколения; следват публикации, и ето го дисертационното усилие – настоящия труд.

Нека уважим тези усилия – те заслужават нашето признание и поощрение. Честното дело е налице!

Искрено вярвам, че високото жури ще се вслуша в моето скромно мнение и ще въздаде на Калина Георгиева полагаемото се – присъждане на степента „доктор по музикални науки“. Тя напълно го е заслужила.

С уважение: проф. М. Пеков

София, 20 август 2018 г.